

Magdalena Łowkiel

Salon Muzyczny im. Feliksa Nowowiejskiego w Barczewie
Centrum Kulturalno-Biblioteczne w Barczewie

Przekraczanie granic muzyki popularnej i artystycznej w twórczych działaniach wykonawców piosenki autorskiej na Warmii i Mazurach w pierwszym dwudziestoleciu XXI wieku

Stefan Żeromski "Muzyka - to jest wylom, przez który dusza, jak więzień z więzienia leci, czasem w regiony wolności.". A Fryderyk Chopin mówił, że „Słowo rodzi się z dźwięku - dźwięk przed słowem”. Ludzie, którzy tworzą kulturę i sztukę, pokonując swoją codzienną artystyczną drogę, nieustannie poszukują. Jest to też proces naturalny twórczego człowieka, prawdziwego artysty. Sztuka szeroko pojęta, niosąca refleksję, przesłanie i przestrzeń do rozmyślań, znajduje swoich odbiorców. Każdy człowiek, a przede wszystkim twórca, ma potrzebę przekraczania linii swoich stereotypów, szuka nowym dróg, form wyrazu i swojej osobistej wolności, niepodległości. Wydarzenia zmuszają do refleksji nad życiem, sensem tworzenia, a efekty poszukiwań i przekraczania granic są bardzo słyszalne i widoczne szczególnie w kulturze i sztuce.

Pisząc o muzyce, przypomnieć należy pojęcie muzyki popularnej. Samo słowo wywodzi się z języka angielskiego od słowa „popular”. Muzyka pop powstała w Anglii w połowie XX wieku, przejmując elementy z różnych gatunków ówczesnej muzyki popularnej. W tym sensie jest to bardzo eklektyczny gatunek, ponieważ można w nim wyśledzić elementy rock and roll'a, dance, gospel, soul, folk, jak również bardziej aktualne gatunki muzyki afroamerykańskiej, takie jak rap czy hip hop. Niektóre z podstawowych cech muzyki pop, to krótki czas trwania piosenek, struktura związana z kompozycją lirycznych, chwytliwe rytmy i refreny. Natomiast co nazywamy muzyką artystyczną? Jest to muzyka zwana „klasyczną”, „poważną”, komponowaną, zapisywaną i przekazywaną za pomocą nut.

Kultura Warmii i Mazur, zarówno Olsztyna jako stolicy województwa jak i mniejszych miast obejmuje szereg zjawisk związanych z piosenką poetycką i autorską. Odzwierciedlają to doskonale lata 60-te, 70-te i 80-te XX wieku, kiedy to pojawiali się tacy twórcy na lokalnej scenie jak Grupa „Niebo”, zespół „Czerwony Tulipan”, „Kabaret Łoża”, zespół „Czyści Jak Łza”, czy później grupa „Scena Babel”.

W omawianym okresie czasowym pierwszego dwudziestolecia XXI wieku, lokalny ruch muzyczny rozwija się właśnie w nurcie piosenki autorskiej, artystycznej i literackiej, której wspólnym mianownikiem jest słowo. Niektórzy artyści tworzący na naszym lokalnym terenie umiejętnie poszukują środków wyrazu artystycznego i przekraczają jego granice. Ta umiejętność spowodowała, iż zawsze tworzą interesująco i mają wiernych słuchaczy.

W 1968 roku powstał „Teatrzyk Niebo” założony przez olsztyńskich licealistów i miłośników poezji Gałczyńskiego. Następnie przekształcony na „Teatrzyk Piosenki Nie Zawsze Poetyckiej Niebo”. Potem zostało samo „Niebo”. W 1972 r. do TPNZP Niebo dołączył Stefan Brzozowski, późniejszy założyciel zespołu Czerwony Tulipan. „...Chyba od naszego Nieba rozpoczęła się era poezji śpiewanej w Olsztynie. W ogóle to w naszym Olsztynie mamy genialnych wykonawców. Enej, Harlem, Shannon, Big Day, Basia Radoszkiewicz, Marta Andrzejczyk, Piotr Bałtroczyk, Piotr Szauer, Łukasz Jędryś i inni. Kiedyś tak nie było. Kiedyś było tylko Niebo...”- wspominał w „Gazecie Olsztyńskiej” Stefan Brzozowski.

Ze wspomnianego „Nieba” w 1985 r. narodził się zespół muzyczny i kabaret „Czerwony Tulipan”, który na stałe znalazł swoje miejsce w nurcie tzw. piosenki z tekstem, który łączy się z dobrą muzyką i niezwykłym klimatem scenicznym. Muzycy to niezwykle osobowości, wirtuozi poezji śpiewanej, liryki i satyry: Ewa Cichocka-śpiew, Krystyna Świątecka - śpiew, Stefan Brzozowski, kierownictwo artystyczne, śpiew, gitara akustyczna, Andrzej Czamara - gitara i Andrzej Dondalski- gitara basowa. Zespół wielokrotnie wygrywał największe festiwale poetyckie w Polsce. Wydał do tej pory czternaście płyt. Wieloletnią pracę zespołu kilkakrotnie doceniono w regionie i w całej Polsce. Ostatnie lata to dla zespołu czas pięknych jubileuszy. W 2021 r. zespół świętował jubileusz 35-lecia działalności. Wykonując twórczość poetycką, kabaretową, literacką, trafnie i szczerze opisując świat, muzycy nadal potrafią zauroczyć, zaskoczyć i skraść serca słuchaczy, co sprawia, że zespół nieustannie jest uwielbiany i chętnie słuchany.

W 2020 r. pandemia chwilowo sparaliżowała środowisko artystyczne, ale wszystkie lata doświadczeń pokazują, że artyści zespołu „Czerwony Tulipan” od lat tworzący ten sam zespół, swoje artystyczne marzenia realizują razem, przełamują stylistyki jednocześnie pozostają w swoim oryginalnym klimacie, co doceniają słuchacze i środowisko artystyczne. W 2022 r. szef artystyczny zespołu, Stefan Brzozowski obchodzi jubileusz 50-lecia działalności artystycznej. „Czerwony Tulipan” tworzy od samego początku. Jest kompozytorem, wokalistą, gitarzystą, animatorem życia muzycznego. Po czasach studenckich kiedy to na przełomie lat 70 i 80-tych działał w zespole Niebo i brał udział w licznych studenckich festiwalach i przeglądach, przez kolejne lata występował z grupą „Kaczki z Nowej Paczki”, której płyta pt. „Grebs”, wydana w 1984 roku, uzyskała od Polskich Nagrań status Złotej Płyty . Następnie związał się na stałe z „Czerwonym Tulipanem”, z którym zdobywał z zespołem najwyższe laury, muzyk znajduje czas na projekty solowe, warsztaty piosenkarskie

i muzyczne m. in. przed spotkaniami "Śpiewajmy Poezję" i Studenckim Festiwalem Piosenki.

Wokalistki zespołu Ewa Cichocka i Krystyna Świątecka są jak dwa żywioły. Na scenie z „Czerwonym Tulipanem” uzupełniają się znakomicie. Pani Krystyna obdarzona anielskim głosem i delikatnością, swoją interpretacją piosenek potrafi wzruszyć i skłonić do zadumy. Praca zespołowa i wieloletnie doświadczenie sceniczne skłaniały też artystkę do własnych poszukiwań i potrzebny indywidualnego wyrazu, czego efektem są solowe nagrania i recitale, podczas których śpiewa, gra na flecie, snując osobiste opowieści. Wokalistka i aktorka Ewa Cichocka podczas koncertów, swoją energią i aktorską zaciętością bawi do łez publiczność, gdy z humorem interpretuje teksty i opowiada kabaretowe historie. Jest też aktorką i niesamowitą osobowością sceniczną, grając w spektaklach i przedstawieniach komediowych, jednocześnie doskonale odnajduje się w klimatach lirycznych.

Powołana w Olsztynie w 1999 r. grupa literacko-muzyczna „Scena Babel”, od początku istnienia popularyzowała idee oraz działania na rzecz promocji sztuki i kultury. Zastąpiła przede wszystkim z poetyckich koncertów, które tworzyło kilkoro muzyków- przyjaciół, a wśród nich Marta Andrzejczyk – śpiew, Robert Bielak – skrzypce, Basia Ratuszkiewicz – śpiew, Aurelia Luśnia – śpiew, Piotr Banaszek – piano, Paweł Stankiewicz – gitara, Radosław Dąbrowski – akordeon. Niezapomniane były m.in. cykliczne, grane w całej Polsce koncerty słowno-muzyczne pt. „Śpieszmy się kochać ludzi”, z tekstami ks. Jana Twardowskiego i muzyką Hadriana Filipa Tabęckiego. Część kobieca grupy śpiewała teksty ks. Jana Twardowskiego z zespołem Kameleon, na przemian z recytacją w wykonaniu wybitnych aktorów Krzysztofa Kolbergera i Ewy Błaszczuk. Koncerty-projekty ukształtowały artystów i dodawały odwagi do własnych poszukiwań. Obecnie członkowie „Sceny Babel” to znani nie tylko w naszym regionie artyści, którzy odnaleźli własne drogi artystyczne. Ich wieloletnia praca pokazuje, iż w swojej działalności przekraczają granice swoich ówczesnych dróg, podążają własnymi indywidualnymi, ścieżkami artystycznymi. Ten indywidualizm nie przeszkadza aby nadal ze sobą współpracowali. Wokalistka „Sceny Babel”, Basia Ratuszkiewicz nagrała płytę solową pt. „Dzika róża”, która była „lustrem” jej wrażliwości i muzycznego gustu. Kierownikiem muzycznym projektu był pianista i aranżer Krzysztof Herdzin. Artystka od wielu lat współpracuje z kompozytorem, autorem tekstów, reżyserem projektów multimedialnych Jarkiem Kordaczukiem. Wspólnie stworzyli działania eksperymentalne m.in. album do poezji lirycznej „Safony” z muzyką Jarka Kordaczuka czy wierszy Krzysztofa Kamila Barczyńskiego pt. „Ptaki powrotne” z muzyką Janusza Lipińskiego i w aranżacjach Jarka Kordaczuka. Duet Basia Ratuszkiewicz i Jarek Kordaczuk potrafił ukształtować swoją własną, wspólną, niebanalną drogę, czego efektem jest kilka albumów, również dla dzieci. Kolejną osobowością „Sceny Babel” jest Marta Andrzejczyk, wokalistka, aktorka współtwórczyni „Białego Teatru”. Osoba nieustannie poszukująca i współpracująca z wieloma artystami, która nie boi się przemierzać nowych dróg

artystycznych. Autorka tematycznych recitali i nagradzanych monodramów. W czasie pandemii zrezygnowała z pracy etatowej, postanowiła zająć się tylko twórczą pracą na rzecz własnego dorobku. Spośród wielu ciekawych recitali i projektów, jest autorką m.in. niebanalnego cyklu pt. „Opowieści z szafy”, który jest wędrówką dziecięcą do pozytywnych miejsc. Udowadnia w nich, że aby podróżować nie trzeba nawet wychodzić z domu. Artystka zrealizowała kilka odcinków w formie online i zyskał spory odzew w sieci. Dlatego kiedy „covidowe” zakazy zostały zniesione, artystka wyjechała z „Opowieściami w Polskę. Ostatni czas wykorzystała bardzo twórczo. Obecnie współtworzy eksperymentalny i improwizowany duet pod nazwą „Małe przyjemności”. Performatywny projekt realizuje wraz artystką Ewą Pawlak, w którym tworzą teatralno-muzyczne programy. Towarzyszy im aranżer i kompozytor Piotr Banaszek.

Wokalistka „Sceny Babel” Aurelia Luźnia, jak pisze o sobie na swojej stronie internetowej, jest z wykształcenia śpiewaczką, a z zamiłowania wokalistką. Wywodząc się z piosenki poetyckiej, swoją działalność skierowała w stronę muzyki popularnej. Od 2009 r. wydała dwie płyty pt. „Wracam do domu” i „Po godzinach”, na których przebojowa dobra muzyka jest dopełniona poetyckimi tekstami. Ponadto nagrała standardy piosenki aktorskiej, literackiej m.in. Jeremiego Przybory, a także piosenki francuskie i żydowskie dla wydawnictwa MTJ, wydane na płytach „Legendy piosenki francuskiej” oraz „Tradycja”. Od wielu lat współpracuje z Fundacją Anny Dymnej „Mimo Wszystko” prowadząc warsztaty wokalne z uczestnikami Festiwalu Zaczarowanej Piosenki. Ostatni czas poświęciła na musical „Kongo”, w którym przygotowywała wokalnie młodzież biorącą udział w spektaklu. Sama zagrała w nim postać Pani Jagody, ekscentrycznej nauczycielki śpiewu.

Zespół muzyczny „Sceny Babel” to również wyjątkowe osobowości, którzy również poszukują przełamując muzyczne granice. Twórcą grupy literacko-muzycznej „Scena Babel” był Robert Bielak, skrzypek, gitarzysta, kompozytor, aranżer, animator, wizjoner. Obecnie twórca i szef artystyczny „CABARETu dadaGo”, stale współpracujący z wieloma muzykami różnych nurtów muzycznych. Poszukuje i eksperymentuje współtworząc projekty innych artystów i własne kompozycje. Wiele lat współpracował m.in. z Romanem Kołakowskim i jego „Teatrem Piosenki”; „W tancbudzie tango”, Question Mark z Bydgoszczy (grupa alternatywnego rocka i in.) czy Teatrem im. Stefana Jaracza w Olsztynie, tworząc liczne ilustracje muzyczne i produkcje teatralne. Obecnie tworzy nowe projekty solowe oraz we współpracy z innymi twórcami, z którymi koncertuje w całej Polsce. Jednym z współtwórców „Sceny Babel” był Piotr Banaszek, kompozytor, producent, aranżer, multiinstrumentalista. Współpracuje z wieloma artystami z całej Polsce, m.in. Julią Pietruchą, Markiem Piekarczykiem (TSA), a także ze znanymi orkiestrami. Warto podkreślić, że muzyk jest również wokalistą w swoim zespole „The Olsten Brothers Band”. Teksty zespołu opowiadają o życiu i jego przemijaniu oraz o tęsknocie, marzeniach i troskach, a także o miłości, nienawiści, mądrości i głupocie. Muzycynie nawiązują do tradycji muzyki folkowo-

bluesowo-soulowej, czerpiąc jednocześnie z tradycji i dążą do nowoczesnego eklektyzmu muzycznego. Zespół próbuje dostać do słuchaczy wyłącznie poprzez koncerty na żywo, nie skupiając się na social mediach itp. Stale współpracuje z Martą Andrzejczyk, Dorotą Osińską i wieloma innymi artystami .

Kolejna osobowość w grupie „Scena Babel” to Paweł Stankiewicz, gitarzysta wirtuoz, kompozytor i producent muzyczny, współpracował z tak różnymi artystami, jak m.in. Michał Bajor, Krzysztof Warlikowski, Marek Piekarczyk, Magda Umer. Muzyk w ciągu wieloletnich działań muzycznych z innymi artystami, w czasie pandemicznym rozpoczął spontaniczne „występy” w Internecie. Po czym okazało się, że dzięki uporowi i konsekwencji zebrał materiał na płytę i teraz artysta koncertuje po Polsce z autorskim repertuarem. W maju 2022 r. na koncert Pawła Stankiewicza zapraszało czasopismo „Made in Warmia i Mazury”: „W poszukiwaniu (bez)sensu” to autorska płyta artysty pochodzącego z Olsztyna inspirowana nurtem singersongwriter, zakorzeniona w mocnym blues-rockowym graniu. Akustyczne brzmienia gitar, mandoliny czy banjo inspirowane są twórczością Wojciecha Waglewskiego czy Roberta Planta. Poruszające teksty wyrażają niezgodę na kulturę upokarzania i przemocy, ale przede wszystkim poszukują prawdy o człowieku w jego własnej relacji z samym sobą”. Akordeonistą w zespole był Radosław Dąbrowski, który w swojej działalności muzycznej wrócił do tradycji. Jest akordeonistą w Zespole Pieśni i Tańca „Warmia”. Cyklicznie bierze udział w Międzynarodowych Olsztyńskich Dniach Folkloru. Współpracuje z ukraińskim zespołem „The Ukrainian Folk”. Koncertuje w Polsce i za granicą. Jak sam mówi „... życie podporządkowałem folklorowi polskiemu i ukraińskiemu...”. Swoje folkowe klimaty przełamał współpracując z zespołem „Szantaż” przy nagrywaniu kilku szantowych płyt. Jednocześnie muzyk pracuje z młodzieżą, kształtuje ich postrzeganie świata muzycznego, uczy też gry na instrumentach.

Muzycy Sceny Babel tworząc grupę, poszukiwali nowych stylistyk Tak wspomina te czasy Robert Bielak: „...Jeszcze kiedy graliśmy razem, stworzyliśmy formację instrumentalną BEZSENNOSĆ. To była przygoda z kompozycjami Pawła Stankiewicza. Wszyscy tam byliśmy pośrednio leaderami własnych wizji improwizacyjnych, do wspinających kompozycji Pawła. To było Coś! Tutaj przełamaliśmy pewne granice... to była muzyka w 85 procentach improwizowana...ale to zmieniło nasze postrzeganie muzyki.. staliśmy się lepsi w tym, co robiliśmy!..” Twórcy Sceny Babel pomimo wielu odrębnych solowych ścieżek, współpracują ze sobą i wspierają się w muzycznych działaniach.

Od wielu lat Warmię i Mazury promuje także Kameralny Zespół Muzyki Północno-Wschodniej i Południowej „ProForma”. Jednym z wiodących głosów jest Małgorzata Wawruk - wokalistka, dyrygentka, nauczycielka emisji głosu, której rozwój artystyczny stanowi idealny przykład przełamywania granic muzycznych. Artystka jest współzałożycielką i współprowadzącą olsztyńskiego zespołu ProForma. Łącząc miłość do muzyki, kreatywność i muzyczną pasję stała się współautorką krajowych

i zagranicznych sukcesów zespołu. Z „ProFormą” wystąpiła w kilkuset koncertach i spektaklach muzycznych (m.in. z Kieleckim Teatrem Tańca, World Orchestrą Grzecha Piotrowskiego, z artystami m.in.: Kayah, L. Możdżerem, S. Sojką, B. McFerrinem czy K. Melua). Zespół zdobył wiele nagród, w tym m.in. na festiwalu Legnica Cantat” w roku 2009 zdobył Złotą Lutnię, najważniejsze trofeum polskiej chóralistyki. Artystka oprócz działalności związanej z zespołem, wystąpiła w kilku projektach fonograficznych jako solistka (np. „Talizmany”, „Czekając na koniec świata”, czy „Słowoświaty”). W ostatnim czasie próbuje nowej formy wyrazu poprzez tworzenie autorskiego projektu muzycznego inspirowanego artystycznymi fascynacjami i nostalgicznymi wspomnieniami. Wydana w 2018 r. płyta pt. „Źródła” oraz koncerty zawierają motywy zaczerpnięte ze różnorodnych źródeł: piosenki poetyckiej i polskiej tradycji ludowej, muzyki dawnej i współczesnej awangardy, jazzu i z piosenki popularnej. Kilkanaście utworów opracowanych przez olsztyńskich kompozytorów, J. Kordaczuka, M. Wawruka i amerykańskiego kompozytora R. Treece – łączy w oryginalny sposób brzmienie ludzkiego głosu, instrumentów akustycznych i wyrafinowanej elektroniki w rozmaitych konfiguracjach stylistycznych. Utwory dopełniają piękne obrazy, które można obejrzeć w sieci. Swoją poetyką głosu, artystka wraz z bogatym instrumentarium potrafiła zbudować kameralny klimat, który formuje jej własny styl.

Jedną z najbardziej interesujących twórczyń Warmii i Mazur jest Mary Rumi, czyli Maria Rumińska, wokalistka, kompozytorka, instrumentalistka. Współzałożycielka i członkini zespołu „Hoboud”, od 2007 r. również instrumentalistką i głównym żeńskim głosem zespołu muzyki celtyckiej „Shannon”. Mary Rumi jest artystką, która eksperymentuje i przekracza artystyczne granice. W latach 2005/06 współtworzyła projekt Ola Walickiego „Kaszëbë”, a w roku 2017 reprezentowała region Warmii na piątej edycji międzynarodowego projektu kulturalnego Ambasady RP w Islamabadzie „Poland-Pakistan. Music Without Borders”. W 2019 współtworzyła polsko-pakistański projekt z Imranem Azizem Mianem i Kamilem Rogińskim pt. "HAMARA MUZYKA", w którym znalazły się warmińskie pieśni gwarowe w opracowaniu artystki. W latach 2017-2020 współpracowała oraz nagrała album „Bedford School” (m.in. jako członkini Shannon), z Grzegorzem Turnauem. Wśród wielu projektów, które zajmowały Mary, w ostatnim czasie pojawiły się m.in.: duet Pamaruna, Trio Sploty oraz nowy, osobisty projekt autorski, pod nazwą „Mary Rumi Solo Act”. Około folkowy, jazzujący, łączący wiele wątków inspirowanych folklorem naszych terenów. W 2020 roku w ramach Stypendium MKiDN "Kultura w Sieci" artystka zrealizowała cykl audio-video, pod nazwą "Melodie Warmii i Mazur - subiektywna selekcja pieśni". W 2022 r. ukazał się debiutancki album jazzowy Mary Rumi - „Depressed Lady”. Realizowany przez 3 lata, w ramach Funduszu Wsparcia Kultury MKiDN, w całości został zaaranżowany przez brata Mary - Jacka Namysłowskiego. Zawiera 12 piosenek, z czego 8 skomponowanych przez ich ojca - Zbigniewa Namysłowskiego, 4 ze słowami Mary. Na płycie można usłyszeć: M. Miśkiewicza, T.

Sołtysa, J. Namysłowskiego, M. Kapczuka, R. Murakowskiego, Ł. Poprawskiego, T. Wendta i Atom String Quartet. Premiera odbyła się w czerwcu 2022 r. w Cavatina Hall, na Bielskiej Zadymce Jazzowej - LOTOS Jazz Festival.

Warto też wspomnieć o oryginalnej inicjatywie muzycznej podjętej w Olsztynie siedemnaście lat temu. W 2006 r. zmarł Marek Grechuta, wybitna osobowość polskiej kultury muzycznej, kompozytor, muzyk, wokalista, poeta. Wówczas olsztynianin i bard Krzysztof Lewandowski, który od ponad 15 lat organizuje koncerty pamięci Marka Grechuty, gromadząc wielu muzyków i wokalistów na koncertach w sali koncertowej Centrum Edukacji i Inicjatyw Kulturalnych w Olsztynie (a wcześniej także w innych miejscach, np. Teatr Lalek, Spichlerz MOK Olsztyn). W koncertach wielokrotnie występowała m.in. Basia Radoszkiewicz, Jarek Kordaczuk, Zespół Muzyki Północno-Wschodniej i Popołudniowej ProForma, Daniel Rupiński, uczniowie Państwowej Szkoły Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Olsztynie, grupa muzyczna „Absolwent”, artyści zawodowi i amatorzy z Olsztyna i okolic oraz Krakowa. Sama osobiście również miałam zaszczyt od początku występować w tych koncertach. Był to tradycyjny, coroczny koncert ku pamięci wielkiego artysty ale i spotkanie muzyków zawodowych z ludźmi amatorsko zajmującymi się muzyką. Koncerty przyciągały liczną publiczność.

Czas pandemii pokazał, iż twórcy potrafią poprzez swoją twórczość dotrzeć do słuchacza, dodać otuchy i nadziei. Muzyków, twórców na muzycznej scenie Warmii i Mazur jest wielu i z pewnością część z nich przelamuje muzyczne granice, a zaprezentowane przykłady artystów są obecnie najbardziej wyraziste. Przekraczanie granic muzycznych jest nie tylko bardzo twórcze dla artystów, ale jednocześnie kształcące dla odbiorców potrzebujących autorytetów, nowych spojrzeń na otaczający świat.

Bibliografia

Golemo K., *Muzyka w relacjach międzykulturowych*, „Kulturoznawcze Czasopismo Naukowe”, 2017, nr 1.

Muzyka dla małych, „National Geographic 2011”.

Platte M. *Jedynie co mam...czyli pięć lat współpracy z Czerwonym Tulipanem*, Olsztyn 1993, s. 11.

Szatrawski K.D. (red.), *Muzyka, wolność, niepodległość*, Barczewo 2021.

Wywiad w Radiu Olsztyn z dnia 16 listopada 2017 r.

<https://gazetaolsztyńska.pl/192275,Od-Nieba-wszystko-sie-zaczelo.html>

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/rozrywkowa-muzyka;3969362.html>

<https://muzykotekaskzkolna.pl/wiedza/gatunki/gatunki-muzyczne>

<https://gazetaolsztyńska.pl/615193,Marta-Andrzejczyk-na-pierwszym-planie-ROZMOWA.html>

<https://gazetaolsztynska.pl/olsztyn/802921,Marta-Andrzejczyk-chce-wydac-plyte-z-Malymi-Przyjemnosciami-z-Olsztyna-Ruszyla-zbiorka.html>
<http://www.aurelialusia.pl/>
<https://bielakrobert.wixsite.com/visionary>
<https://madeinwm.pl/wydarzenia/akustyczne-gitary-i-prawda-o-naturze-ludzkiej/>
<http://www.mariaruminska.com/bio.html>
<https://radioolsztyn.pl/tworczosc-marka-grechuty/01483855>

Streszczenie

Artykuł omawia działalność muzyczną wybranych twórców działających indywidualnie na Warmii i Mazurach, a przede wszystkim w Olsztynie w pierwszym dwudziestolecu XXI wieku”. Są to: Czerwony Tulipan, Scena Babel i poszczególni członkowie tych zespołów oraz wykonawcy indywidualni: Małgorzata Wawruk i Mary Rumi. Przedstawiono też pokrótce cykliczną inicjatywę artystyczną, czyli koncerty upamiętniające postać i twórczość Marka Grechuty. Twórczość wymienionych artystów została przeanalizowana i opisana pod kątem przełamywania artystycznych granic.

Słowa kluczowe

muzyka popularna, piosenka autorska, kultura Warmii i Mazur

Magdalena Łowkiel

Pushing the boundaries of popular and art music in the creative activities of the performers of the author's song in Warmia and Mazury in the first twenty years of the 21st century

Abstract

The article discusses the musical activity of selected artists working individually in Warmia and Mazury, and above all in Olsztyn in the first twenty years of the 21st century. These are: Czerwony Tulipan, Scena Babel and individual members of these ensembles, as well as individual performers: Małgorzata Wawruk and Mary Rumi. A cyclical artistic initiative, i.e. concerts commemorating the figure and work of Marek Grechuta, was also briefly presented. The work of these artists has been analyzed and described in terms of breaking artistic boundaries.

Keywords

popular music, original song, culture of Warmia and Mazury